

REGULAMENTUL (CE) NR. 280/2009 AL COMISIEI

din 6 aprilie 2009

de modificare a anexelor I, II, III și IV la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, în special articolul 74,

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 enumeră normele interne de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2) din regulament. Anexa II conține lista instanțelor sau autorităților competente din statele membre la care pot fi depuse cererile de încuviințare a executării. Anexa III enumeră instanțele înaintea cărora pot fi introduse căi de atac împotriva hotărârilor privind cererea de încuviințare a executării și anexa IV enumeră căile de atac care pot fi introduse împotriva unor astfel de hotărâri.
- (2) Anexele I, II, III și IV la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 au fost modificate de mai multe ori, ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului ⁽²⁾, pentru a include normele interne de competență, lista instanțelor sau autorităților competente și acțiunile care pot fi introduse în Bulgaria și România.

- (3) Statele membre au notificat Comisiei modificările suplimentare aduse listelor enumerate la anexele I, II, III și IV. În consecință, este necesar să se publice versiuni consolidate ale listelor care figurează în aceste anexe.
- (4) În conformitate cu articolul 3 din Acordul între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ⁽³⁾, Danemarca nu participă la adoptarea modificărilor Regulamentului Bruxelles I, iar aceste modificări nu sunt obligatorii pentru Danemarca și nici nu se aplică în Danemarca.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I-IV la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 se înlocuiesc cu anexele corespunzătoare la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a doua zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Bruxelles, 6 aprilie 2009.

Pentru Comisie

Jacques BARROT

Vicepreședinte

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.⁽²⁾ JO L 363, 20.12.2006, p. 1.⁽³⁾ JO L 299, 16.11.2005, p. 62.

ANEXA I

Norme interne de competență prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 4 alineatul (2)

- în Belgia: articolele 5-14 din Legea din 16 iulie 2004 privind dreptul internațional privat;
- în Bulgaria: articolul 4 alineatul (1) paragraful (2) din Codul de drept internațional privat;
- în Republica Cehă: articolul 86 din Legea nr. 99/1963 Coll., Codul de procedură civilă (*občanský soudní řád*), cu modificările respective;
- în Germania: articolul 23 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*);
- în Estonia: articolul 86 din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*);
- în Grecia: articolul 40 din Codul de procedură civilă (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*);
- în Franța: articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);
- în Irlanda: dispozițiile privind competența întemeiată pe un act de sesizare a instanței notificat sau comunicat părâtului care se găsește temporar în Irlanda;
- în Italia: articolele 3 și 4 din Legea 218 din 31 mai 1995;
- în Cipru: secțiunea 21 alineatul (2) din Legea nr. 14 din 1960 privind instanțele de judecată, cu modificările respective;
- în Letonia: secțiunea 27 și secțiunea 28 alineatele (3), (5), (6) și (9) din Legea de procedură civilă (*Civilprocesa likums*);
- în Lituania: articolul 31 din Codul de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*);
- în Luxemburg: articolele 14 și 15 din Codul civil (*Code civil*);
- în Ungaria: articolul 57 din Decretul-lege nr. 13 din 1979 privind dreptul internațional privat (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*);
- în Malta: articolele 742, 743 și 744 din Codul de organizare și procedură civilă – capitolul 12 (*Kodiċi ta' Organizazzjoni u Proċedura Ċivili - Kap. 12*) și articolul 549 din Codul comercial – capitolul 13 (*Kodiċi tal-kummerċ - Kap. 13*);
- în Austria: articolul 99 din Legea privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm*);
- în Polonia: articolele 1103 și 1110 din Codul de procedură civilă (*Kodeks postępowania cywilnego*), în măsura în care acestea stabilesc competența judiciară pe baza reședinței părâtului în Polonia, a posesiei de către părât asupra unor bunuri în Polonia sau a deținerii dreptului de proprietate asupra unor bunuri aflate în Polonia, faptul că obiectul litigiului se află în Polonia și faptul că una dintre părți este cetățean polonez;
- în Portugalia: articolele 65 și 65A din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*) și articolul 11 din Codul de procedură a muncii (*Código de Processo de Trabalho*);
- în România: articolele 148-157 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat;
- în Slovenia: articolul 48 alineatul (2) din Legea privind dreptul internațional privat și procedurile relevante (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*), în coroborare cu articolul 47 alineatul (2) din Legea de procedură civilă (*Zakon o pravdnem postopku*) și cu articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat și procedurile relevante (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*), în legătură cu articolul 59 din Legea de procedură civilă (*Zakon o pravdnem postopku*);
- în Slovacia: articolele 37-37e din Legea nr. 97/1963 privind dreptul internațional privat și normele de procedură relevante;
- în Finlanda: capitolul 10 secțiunea 1 primul paragraf a doua, a treia și a patra teză din Codul de procedură judiciară (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*);
- în Suedia: capitolul 10 secțiunea 3 primul paragraf prima teză din Codul de procedură judiciară (*rättegångsbalken*);
- în Regatul Unit: norme care permit stabilirea competenței în temeiul:
 - (a) actului de sesizare a instanței notificat sau comunicat părâtului care se găsește temporar în Regatul Unit; sau
 - (b) existenței, în Regatul Unit, a bunurilor aparținând părâtului; sau
 - (c) punerii sechestrului, de către reclamant, asupra bunurilor situate în Regatul Unit.

ANEXA II

Instanțele sau autoritățile competente la care poate fi depusă cererea menționată la articolul 39 sunt următoarele:

- în Belgia, „*tribunal de première instance*” sau „*rechtbank van eerste aanleg*” sau „*erstinstanzliches Gericht*”;
- în Bulgaria, „*окръжния съд*”;
- în Republica Cehă, „*okresní soud*” sau „*soudní exekutor*”;
- în Germania,
 - (a) președintele unei camere a „*Landgericht*”;
 - (b) un notar în cadrul unei proceduri de încuviințare a executării unui act autentic;
- în Estonia, „*maakohtus*” (instanța regională);
- în Grecia, „*Μονομελές Πρωτοκείο*”;
- în Spania, „*Juzgado de Primera Instancia*”;
- în Franța:
 - (a) „*greffier en chef du tribunal de grande instance*”;
 - (b) „*président de la chambre départementale des notaires*”, în cazul unei cereri privind încuviințarea executării unui act autentic notarial;
- în Irlanda, „*High Court*”;
- în Italia, „*corte d'appello*”;
- în Cipru, „*Επαρχιακό Δικαστήριο*” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „*Οικογενειακό Δικαστήριο*”;
- în Letonia, „*rajona (pilsētas) tiesa*”;
- în Lituania, „*Lietuvos apeliacinis teismas*”;
- în Luxemburg, președintele unui „*tribunal d'arrondissement*”;
- în Ungaria „*megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*” și în Budapesta, „*Budai Központi Kerületi Bíróság*”;
- în Malta „*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*” sau „*Qorti tal-Maġistrati ta' Għawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri taġħha*” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „*Reġistratur tal-Qorti*” privind transmiterea de către „*Ministru responsabbli għall-Ġustizzja*”;
- în Țările de Jos, „*voorzieningenrechter van de rechtbank*”;
- în Austria, „*Bezirksgericht*”;
- în Polonia, „*sąd okręgowy*”;
- în Portugalia, „*Tribunal de Comarca*”;
- în România, „*Tribunal*”;

- în Slovenia, „okrožno sodišče”;
 - în Slovacia, „okresný súd”;
 - în Finlanda, „käräjäoikeus/tingsrätt”,
 - în Suedia, „Svea hovrätt”;
 - în Regatul Unit:
 - (a) în Anglia și Țara Galilor, „High Court of Justice” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrate’s Court” sesizată de Secretary of State;
 - (b) în Scoția, „Court of Session” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Sheriff Court” sesizată de Secretary of State;
 - (c) în Irlanda de Nord, „High Court of Justice”, sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „Magistrates’ Court” sesizată de Secretary of State;
 - (d) în Gibraltar, „Supreme Court of Gibraltar”, sau, în cazul unei hotărâri privind o obligație de întreținere, „Magistrates’ Court” sesizată de Attorney General of Gibraltar.
-

ANEXA III

Instanțele înaintea cărora pot fi introduse căile de atac prevăzute la articolul 43 alineatul (2) sunt următoarele:

- în Belgia:
 - (a) în cazul căii de atac introduse de pârât, „tribunal de première instance” sau „rechtbank van eerste aanleg” sau „erstinstanzliche Gericht”;
 - (b) în cazul căii de atac introduse de reclamant: „Cour d’appel” sau „hof van beroep”;
- în Bulgaria, „Апелативен съд – София”;
- în Republica Cehă, curtea de apel prin intermediul curții districtuale;
- în Germania, „Oberlandesgericht”;
- în Estonia, „ringkonnakohus”;
- în Grecia, „Εφετείο”;
- în Spania, „Juzgado de Primera Instancia”, care pronunță hotărârea contestată, „Audiencia Provincial” se pronunță asupra căii de atac;
- în Franța:
 - (a) „cour d’appel” pentru hotărârile de admitere a cererii;
 - (b) președintele unui „tribunal de grande instance”, pentru hotărârile de respingere a cererii;
- în Irlanda, „High Court”;
- în Islanda, „heradsdomur”;
- în Italia, „corte d’appello”;
- în Cipru, „Επαρχιακό Δικαστήριο” sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Οικογενειακό Δικαστήριο”;
- în Letonia, „Apgabaltiesa” prin intermediul „rajona (pilsētas) tiesa”;
- în Lituania, „Lietuvos apeliacinis teismas”;
- în Luxemburg, „Cour supérieure de Justice”, numai în materie civilă;
- în Ungaria, instanța locală situată în jurisdicția instanței superioare (la Budapesta, „Budai Központi Kerületi Bíróság”); asupra căii de atac se pronunță instanța superioară (la Budapesta, „Fővárosi Bíróság”);
- în Malta, „Qorti ta’ l-Appell” în conformitate cu procedura stabilită pentru căi de atac în „Kodiċi ta’ Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili” - Kap.12 sau, în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, prin „ċitazzjoni” în fața „Prim’ Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta’ Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri taġħha”;
- în Țările de Jos:
 - (a) pentru pârât: „arrondissementsrechtbank”;
 - (b) pentru reclamant: „gerechtshof”;
- în Austria, „Landesgericht” prin intermediul „Bezirksgericht”;
- în Polonia, „sąd apelacyjny” prin intermediul „sąd okręgowy”;
- în Portugalia, instanța competentă este „Tribunal da Relação”. Căile de atac se introduc, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale în vigoare, prin intermediul unei cereri înaintate instanței care a pronunțat hotărârea contestată;
- în România, „Curte de Apel”;
- în Slovenia, „okrožno sodišče”;
- în Slovacia, curtea de apel prin intermediul curții districtuale a cărei hotărâre este atacată;
- în Finlanda, „hovioikeus/hovrätt”;
- în Suedia, „Svea hovrätt”;

— în Regatul Unit:

- (a) în Anglia și Țara Galilor, „*High Court of Justice*”, sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „*Magistrates’ Court*”;
 - (b) în Scoția, „*Court of Session*”, sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „*Sheriff Court*”;
 - (c) în Irlanda de Nord, „*High Court of Justice*” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „*Magistrates’ Court*”;
 - (d) în Gibraltar, „*Supreme Court of Gibraltar*” sau, în cazul unei hotărâri privind obligația de întreținere, „*Magistrates’ Court*”.
-

ANEXA IV

Căile de atac care pot fi introduse în conformitate cu articolul 44 sunt următoarele:

- în Belgia, Grecia, Spania, Franța, Italia, Luxemburg și Țările de Jos, recurs în anulare;
 - în Bulgaria, „обжалване пред Върховния касационен съд”;
 - în Republica Cehă, un „dovolání” și un „žaloba pro zmatečnost”;
 - în Germania, un „Rechtsbeschwerde”;
 - în Estonia, un „kassatsioonkaebus”;
 - în Irlanda, recurs pe motive de drept la „Supreme Court”;
 - în Islanda, recurs la „Hæstiréttur”;
 - în Cipru, un recurs la Curtea Supremă;
 - în Letonia, un recurs la „Augstākās tiesas Senāts” prin intermediul „Apgabaltiesa”;
 - în Lituania, recurs la „Lietuvos Aukščiausiasis Teismas”;
 - în Ungaria, „felülvizsgálati kérelem”;
 - în Malta, niciun recurs nu este posibil în fața unui alt tribunal; în cazul unei hotărâri care prevede obligația de întreținere, „Qorti ta' l-Appell” în conformitate cu procedura stabilită pentru recursul în „kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili - Kap. 12”;
 - în Austria, „Revisionsrekurs”;
 - în Polonia, „skarga kasacyjna”;
 - în Portugalia, recurs pe motive de drept;
 - în România, o „contestație în anulare” sau o „revizuire”;
 - în Slovenia, recurs la „Vrhovno sodišče Republike Slovenije”;
 - în Slovacia, „dovolanie”;
 - în Finlanda, recurs la „korkein oikeus/högsta domstolen”;
 - în Suedia, recurs la „Högsta domstolen”;
 - în Regatul Unit, un singur recurs pe motive de drept.
-